

Dalsgaard: Jeg frasalder Ordet.

Formanden (Høgsbro): Folketingsmanden for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Alberti) har forlangt Ordet. Dertil hører Tingets Samtykke. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet (Ophold). Folketingsmanden har altsaa Ordet.

Alberti: Det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgkreds (Bojsen), omtalte, da han nylig havde Ordet, den Kritik, som jeg har fremført over den Maade, hvorpaa det private Underhandlingsystem tidligere blev drevet. Det var ikke en Kritik af selve Systemet, saaledes som det anvendes i uregelmæssige Tider, men en Kritik over Maaden, hvorpaa det blev drevet. Det ærede Medlem opholdt sig noget ved, at jeg havde sagt, at jeg, da jeg kom ind paa Rigsdagen, kom som en Rekrut ude fra Landet. Det forekommer mig, at det var et ret ustyldigt Udtryk. Jeg mener, at jeg nok den Gang kunde betegne mig som en politisk Rekrut. Ganste vist hørte jeg i Dag, at det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Cläusfen) fremkom med en Anthyndning af, at jeg tidligere havde gjort Tjeneste i et andet Regiment, at jeg tidligere havde været indskrevet i en anden Kulle, men det er en fuldstændig Fejltagelse. Det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgkreds mente, at jeg havde beklaget mig over, at disse gamle durkdrevne Politikere, tror jeg han kaldte dem, havde prøvet paa at løbe med mig. Det har jeg ikke beklaget mig over. Hvis saadanne Forsøg ere blevne gjort, ere de i alt Fald i Hovedspørgsmaalene ikke lykkedes. Jeg har ingen som helst Grund til at klage paa dette Punkt. Men det, som jeg klagede over, var, at man ad de private Underhandlinger Vej ikke altid fik ren og klar Bested oppe fra Landstinget, og det tror jeg at turde holde fast ogsaa efter den Imødegaaelse, det ærede Medlem fremkom med. Angaaende den første Sag, som jeg nævnte, forstod jeg ikke rettere end, at det, det ærede Medlem fremførte, var en Indrømmelse af, at en saadan Appellationsinstans er der ingen Mulighed for at naa, i alt Fald for Øjeblikket. Men det ærede Medlem undlod ganske at berøre, at imødegaa eller erkende Rigtigheden af, hvad jeg havde anført om den modstaaende Udtalelse, som kaldt oppe i Landstinget. Det ærede Medlem brugte her den Fremgangsmaade, som i det hele taget synes at være særegen for den fineste Politik: Han gif udenom det. Det samme var Til-

fældet med det andet Eksempel, som jeg oplyste. Der henviste det ærede Medlem til, hvad den tidligere Indenrigsminister havde udtalt. Det, som jeg hævdede her i Salen, var, at man ad de private Forhandlingers Vej blev underrettet om, at der i Landstinget var en vis Opfattelse med Hensyn til det Punkt, som jeg nævnte, en Opfattelse, som i alt Fald, saaledes som Sagen nu foreligger, ikke synes at have været til Stede deroppe. Og naar der var Tale om en Overenskomst mellem de to Ting paa et eller andet Lovomraade, saa var det jo dog ikke saa meget den daværende højtærede Indenrigsministers Mening, som vi skulde erfare ad de private Forhandlingers Vej, som det var Landstingets Mening, og det var ogsaa rimeligt, at naar Folketinget og Landstinget i en Sag i Virkeligheden viste sig at staa paa samme Standpunkt, vilde ogsaa den daværende ærede Indenrigsminister have bøjet sig. Jeg mener altsaa, at jeg havde Ret til at fremdrage dette Eksempel, og at jeg fremdeles har Ret til at gøre det. — Det Punkt i det ærede Medlems Tale, som egentlig mest interesserede mig, var, at det ærede Medlem ikke vilde indlade sig paa en Udtalelse om eller Imødegaaelse af de Tal, som jeg havde fremført fra de tidligere Statsregnskaber og fra Statsregnskabsbetænkningerne. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt der virkelig spares noget væsentligt i Henseende til Tjenestebage ved den ny Hærløb i Modsatning til den ældre, skal jeg bemærke følgende. Det ærede Medlem lod sig nøje med at sige, at hans Sidemand jo allerede havde imødegaaet det; hans Sidemand havde allerede sagt, at det var umuligt, at Tallene kunde være rigtige. Ja, at Tallene ere rigtige, kan ethvert æret Medlem overbevise sig om ved at slaa op i de paagældende Statsregnskaber og Statsrevisionsbetænkninger, og at Tallene, som de staa, vise, hvad jeg har hævdet, at Tjenestebagenes Antal efter den gamle Hærløb faktisk ikke er steget proportionelt med Rekruttallet, ville ogsaa de ærede Medlemmer se. Noget andet er, om der i enkelte Aar kunde være særlige Grunde, som havde medført noget saadant, men saa var det rigtigst at faa de Grunde frem. (En Stemme: De komme ogsaa frem). Ja, det gøre de maaste. Medens jeg naturligvis lige over for den højtærede Krigsministers Viden og Erfaring i militære Sager paa Forhaand er tilbøjelig til at bøje mig, til at tro, at jeg kan have taget noget fejl i min Ukyndighed, som jeg atter paaberaaber mig som Undskyldning, hvis der skulde være nogen Fejl, gælder denne Betragtning jo